

**TEISĖS IR ADMINISTRAVIMO DEPARTAMENTO
TEISĖS SKYRIUS**

Valstybinių kompetencijų departamento
Valstybės turto valdymo procesų skyriaus vadovui
Evaldui Žoštautui

**TEIKIMAS
DĖL TEISMO SPRENDIMO
2021-01-07 Nr. SK5-**

Informuojame, kad Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmai 2020 m lapkričio 16 d. priėmė sprendimą civilinėje byloje Nr. e2-11378-650/2020, kuriuo buvo atmestas Šiaulių miesto savivaldybės administracijos ieškinys dėl pastato, unikalus Nr. 4400-4633-3526, esančio K. Jankausko g. 21, Šiauliuose, perdavimo Šiaulių miesto savivaldybei nuosavybės teise Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992-07-14 potvarkio Nr. 687P pagrindu. Šis teismo sprendimas įsiteisėjo.

Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmų 2020 m lapkričio 16 d. sprendime yra konstatuota, kad pastatas, unikalus Nr. 4400-4633-3526, K. Jankausko g. 21, Šiauliuose, turi priklausyti valstybei.

Prašome atlikti visus būtinus veiksmus, kad šis turtas būtų įregistruotas valstybei nuosavybės teise ir, kad būtų paskirtas šio turto patikėtinis.

PRIDEDAMA. Teismo sprendimas, 6 lapai.

Teisės ir administravimo departamento
Teisės skyriaus vadovė

Justė Žibūdienė

Rūta Kurienė, mob. t. 868668654

ŠIAULIŲ APYLINKĖS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. lapkričio 16 d.
Šiauliai

Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmų teisėja Alma Jurgelienė teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal pareiškėjo Šiaulių miesto savivaldybės administracijos pareiškimą dėl nuosavybės teisės perėjimo fakto nustatymo suinteresuotiems asmenims Valstybės įmonei Turto bankas, Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerijai, Valstybės įmonei Registrų centras, Nacionalinei žemės tarnybai prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos, dėl nuosavybės teisės perėjimo fakto pripažinimo ir įregistravimo teismo sprendimo pagrindu.

Teismas

n u s t a t ė:

1. pareiškėjas kreipėsi į teismą, prašydamas nustatyti juridinę reikšmę turintį faktą, kad pastatas, adresu K. Jankausko g. 21, Šiauliai, unikalus Nr. 4400-4600-3526, yra buvusio TSRS karinio dalinio 15512 teritorijoje ir nuosavybės teisę į jį Šiaulių miesto savivaldybei perėjo Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992-07-14 potvarkio Nr. 687P pagrindu; leisti pareiškėjui teismo sprendimo pagrindu įregistruoti VĮ Registrų centras nuosavybės teisę į pastatą, adresu K. Jankausko g. 21, Šiauliai, unikalus Nr. 4400-4600-3526.
2. Pareiškėjas nurodo, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė 1992 m. liepos 14 d. potvarkiu Nr. 687p (toliau ir - Vyriausybės potvarkis) Šiaulių miesto valdybai (dabar Šiaulių miesto savivaldybė), įgyvendindama įstatymą „Dėl SSRS karinių dalinių bei kitų karinių struktūrų neteisėtai valdomo turto ir sandorių Lietuvos Respublikos teritorijoje“, pavedė perimti Šiaulių mieste, Vaidoto gatvėje, buvusios TSRS karinio dalinio 15512 (toliau tekste - karinis dalinys) teritoriją ir pastatus su juose esančiais įrengimais bei kitomis materialinėmis vertybėmis.
3. Pastatas pareiškėjui yra reikalingas siekiant įgyvendinti specialiajame Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme (toliau - VSI) įtvirtintą savarankiškąją savivaldybių funkciją - socialinių paslaugų planavimas ir teikimas, socialinių paslaugų įstaigų steigimas ir bendradarbiavimas su nevyriausybinėmis organizacijomis (VSI 6 straipsnio 12 punktą), o tiksliau, pastatas būtų perduotas Šiaulių miesto savivaldybės Socialinių paslaugų centrui su tikslu šiame Pastate teikti Laikinojo apnakvindinimo paslaugas (nakvynės namai).

4. Pareiškėjas šiuo atveju susiduria su problema, kad šiai dienai nėra išlikusių duomenų apie tai, kokia buvo faktinė karinio dalinio teritorija, dėl ko pareiškėjas neturi pagrindo, kuriuo galėtų įregistruoti Pastato nuosavybės teisę VĮ Registrų centre. Nesant išlikusių oficialių duomenų apie buvusio karinio dalinio teritoriją, pareiškėjas kelis kartus kreipėsi į Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją (toliau tekste - Aplinkos ministerija) dėl nekilnojamojo turto perdavimo savivaldybės nuosavybėn.
5. Taip pat teigiama, kad Aplinkos ministerija atsakydama į pareiškėjo raštą, 2019 m. gruodžio 19 d. raštu „Dėl valstybės turto perdavimo-priėmimo akto“ nurodė, kad pareiškėjo prašymo pasirašyti valstybės turto perdavimo-priėmimo aktą, tenkinti negali ir nurodė šias tokio sprendimo priežastis: (1) SSRS karinių dalinių turtas Valstybės turto perdavimo savivaldybių nuosavybėn įstatymu nėra priskirtas savivaldybių nuosavybėn, todėl, jei minėtas administracinis pastatas yra buvusio karinio dalinio teritorijoje, Šiaulių miesto savivaldybės nuosavybės teisės į jį turėtų būti registruojamos vadovaujantis Vyriausybės potvarkiu; (2) nustatius, kad Pastatas nėra karinio dalinio teritorijoje ir Vyriausybės potvarkiu nebuvo priskirtas Šiaulių miesto savivaldybei, remiantis už valstybės turto valdymo politikos formavimą, jos įgyvendinimo organizavimą, koordinavimą ir kontroliavimą atsakingos Finansų ministerijos nuomone, prieš priimant sprendimą dėl pastato perdavimo savivaldybei pagal Valstybės turto perdavimo savivaldybių nuosavybėn įstatymą, turėtų būti aiškiai nustatyta, kad Pastatas nuosavybės teise priklauso Lietuvos valstybei. Nekilnojamojo turto registre nuosavybės teisės į Pastatą neregistruotos, todėl ketindama pastatą perimti nuosavybėn pagal Valstybės turto perdavimo savivaldybių nuosavybėn įstatymą, Šiaulių miesto savivaldybė (arba centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas VĮ Turto bankas) turėtų inicijuoti veiksmus dėl juridinę reikšmę turinčio fakto dėl Pastato nustatymo.
6. Nesant išlikusių objektyvių duomenų apie buvusio karinio dalinio teritoriją, pareiškėjas neturi kitos išeities, kaip tik kreiptis į teismą dėl nuosavybės teisės perėjimo (Vyriausybės potvarkio pagrindu) fakto pripažinimo ir įregistravimo teismo sprendimo pagrindu.
7. Suinteresuotas asmuo VĮ Turto bankas atsiliepime į pareiškimą (42-44 b.l.) nurodė, kad Lietuvos Respublikos dėl SSRS karinių dalinių bei kitų karinių struktūrų neteisėtai valdomo turto ir sandorių Lietuvos Respublikos teritorijoje 1991 m. lapkričio 28 d įstatymo Nr. I-2051 2 straipsnis nustatė, kad visi pastatai, statiniai, įrenginiai kartu su priklausiniais, įrengimais ir inventoriu, kitoks SSRS karinių dalinių, karinių įmonių ar su jų buvimu ir aptarnavimu susijusių SSRS organizacijų bei kitų struktūrų įgytas ar sukurtas turtas Lietuvos Respublikos teritorijoje yra Lietuvos Respublikos nuosavybė. Pagal 1964 m. CK 98 straipsnio 2 dalies galiojusios redakcijos nuostatas valstybei nuosavybės teise priklausė pagrindinės gamybos priemonės pramonėje, statyboje ir žemės ūkyje, transporto ir ryšių priemonės, bankai, valstybės įsteigtų prekybos, komunalinių ir kitokių įmonių turtas, pagrindinis miestų butų fondas, taip pat kitas turtas, būtinas valstybės uždaviniams įgyvendinti. 1964 m. CK 98² straipsnyje buvo nurodyta, kad savivaldybių nuosavybėn turtas priskiriamas įstatymų nustatyta tvarka. 1964 m. CK 95, 97, 98, 99 straipsniai buvo pakeisti, be to, CK papildytas 95¹ ir 98² straipsniais, įtvirtinusiais antrąją viešosios nuosavybės teisės formą - savivaldybių turto perdavimo savivaldybėms tvarką. Galiojo prezumpcija, pagal kurią visi viešosios nuosavybės teisės objektai yra valstybės nuosavybė, jeigu neįrodyta, kad jie įstatymų nustatyta tvarka buvo perduoti savivaldybės nuosavybėn.
8. Suinteresuoto asmens nuomone, nėra vienareikšmiškų įrodymų, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė ginčo pastatą, Šiauliuose, K. Jankausko g. 21, būtų perdavusi pareiškėjo nuosavybėn, todėl pagal nurodytą teisinį reglamentavimą yra pagrindas daryti išvadą, jog, nepaisant to, kad šis pastatas buvo įtrauktas į savivaldybės balansą, jis liko valstybės nuosavybė, kurią valdo Šiaulių miesto savivaldybė. Be to, pareiškėjas į bylą nepateikė

dokumentų, kurie patvirtintų, jog nurodytas nekilnojamojo turto objektas buvo nurodyto karinio dalinio teritorijoje. Šio fakto nepaneigia ir Nekilnojamojo turto registro išrašas, nes jame nėra duomenų apie pareiškime nurodytą administracinį pastatą, esantį K. Jankausko g. 21, Šiauliuose. Toks turtas gali būti perduotas Šiaulių miesto savivaldybės nuosavybėn tik jo savininkui nurodžius tokį turtą perduoti savivaldybės nuosavybėn.

9. Suinteresuotas asmuo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija atsiliepime į pareiškimą (55-58 b.l.) nurodė, kad Šiaulių miesto savivaldybės administracija 2019-11-29 raštu Nr. S-3869 pateikė trumpą atsakymą į pagrindinius Aplinkos ministerijos 2019 m. lapkričio 21 d. rašte Nr. (55-2)-D8(E)-3214 pateiktus klausimus, t. y., nurodė, kad Pastatas nuosavybės teise priklauso valstybei, yra neprivatizuotas ir neišnuomotas, Pastate būtina atlikti kapitalinį remontą, o vėliau jį planuojama perduoti Šiaulių miesto savivaldybės Socialinių paslaugų centro Laikino apnakvindinimo tarnybai ir pridėjo patikslintą valstybės turto perdavimo-priėmimo aktą. Pažymėtina, kad Šiaulių miesto savivaldybės administracija nepateikė jokių dokumentų, įrodančių, kad Pastatas nuosavybės teise priklauso valstybei.
10. Nagrinėjant pateiktą perdavimo-priėmimo aktą paaiškėjo, kad pastatas, kurį Šiaulių miesto savivaldybės administracija prašo perduoti Šiaulių miesto savivaldybės nuosavybėn, buvo TSRS karinio dalinio teritorijoje, tačiau nėra išlikusių šį faktą patvirtinančių dokumentų. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos įstatymą „Dėl SSRS karinių dalinių bei kitų karinių struktūrų neteisėtai valdomo turto ir sandorių Lietuvos Respublikos teritorijoje“, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 1992 m. liepos 14 d. potvarkiu Nr. 687p (toliau – Potvarkis) Šiaulių miesto valdybai pavedė neatlygintinai perimti Šiaulių mieste, Vaidoto gyvenvietėje buvusio TSRS karinio dalinio teritoriją ir pastatus.
11. Aplinkos ministerija 2019-12-19 raštu Nr. (55-2)-D8(E)-3661 informavo Šiaulių miesto savivaldybės administraciją, kad, jei Pastatas priklausė TSRS kariniam daliniui, Aplinkos ministerijos nuomone, Šiaulių miesto savivaldybės nuosavybės teisės į jį turėtų būti registruojamos vadovaujantis Potvarkiu. Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, kuri yra atsakinga už valstybės turto valdymo politikos formavimą, įgyvendinimo organizavimą, koordinavimą ir kontroliavimą, nuomone (pateikta Aplinkos ministerijai 2019 m. gegužės 16 d. raštu Nr. (55-2)-D8(E)-709, 2019 m. gruodžio 2 d. raštu Nr. ((27.18F-02)-5K-1917843)-6K-1906307), kol nėra konstatuota, jog turtas gali būti laikomas valstybei nuosavybės teise priklausančiu turtu, perduoti jo savivaldybės nuosavybėn nėra teisinio pagrindo. Atsižvelgiant į tai, Aplinkos ministerija 2019 m. gruodžio 19 d. rašte Nr. (55-2)-D8(E)-3661 nurodė, kad nustatius, jog Pastatas nepriklausė TSRS karinio dalinio teritorijai ir Potvarkiu nebuvo priskirtas Šiaulių miesto savivaldybei, ir ketinant perimti Pastatą nuosavybėn pagal įstatymą, Šiaulių miesto savivaldybės administracija arba centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas (VĮ Turto bankas) turėtų inicijuoti veiksmus dėl juridinę reikšmę turinčio fakto dėl pastato nuosavybės nustatymo.
12. Suinteresuotas asmuo VĮ Registrų centras atsiliepimu į pareiškimą (31-33 b.l.) nurodė, kad VĮ Registrų centras įstatymų leidėjas nesuteikė kompetencijos spręsti ginčų dėl nuosavybės teisių į nekilnojamuosius daiktus, todėl pareiškimo reikalavimų pagrįstumą palieka spręsti Teismo nuožiūra. Registrų centro duomenimis, 2019 10 09 atlikti adresu K. Jankausko g. 21, Šiauliai, esančio administracinio pastato, kurio unikalus Nr. 4400-4633-3526, (toliau - Pastatas) kadastriniai matavimai ir parengta Nekilnojamojo daikto kadastro duomenų byla. Pastatas ir daiktinės teisės į jį Nekilnojamojo turto registre neįregistruoti. Pastatas yra valstybiniame žemės sklype, kuris kaip nekilnojamojo turto objektas nėra suformuotas ir Nekilnojamojo turto registre neįregistruotas. Registrų centro nuomone, pareiškimo antras reikalavimas yra ir perteklinis, ir netikslus. Jeigu Teismas patenkintų pirmąjį reikalavimą, tai atskiras teismo leidimas įregistruoti nuosavybės teises nereikalingas.

13. Suinteresuotas asmuo Nacionalinė žemės tarnyba prie žemės ūkio ministerijos atsiliepime į pareiškimą, nurodė, kad pastatas, unikalus Nr. 4400-4600-3526, yra valstybinėje žemėje, žemės sklypas joje nėra suformuotas, todėl jokių dokumentų, kurie būtų susiję su ginčo pastatu ir žemės sklypu šiam pastatui eksploatuoti pateikti negali, nes jų nėra. Nurodo, kad teisinio suinteresuotumo bylos baigtimi suinteresuotas asmuo neturi.
14. Teismas konstatuoja, kad nors pareiškėjas Šiaulių miesto savivaldybės administracija ir pateikė procesinį dokumentą – ieškinį, įtraukdama kitas šalis atsakovais ir trečiaisiais asmenimis, tačiau galutinai įvertinus teikiamų reikalavimų turinį, t.y. tai, kad kreipiamasi dėl juridinę reikšmę turinčio fakto – nuosavybės teisės perėmimo fakto nustatymo, pateiktas procesinis dokumentas laikytinas pareiškimu dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo ir nagrinėtinas ne ginčo teisenos, bet ypatingosios teisenos tvarka (CPK XXXIX skyrius).
15. Lietuvos Respublikos CPK 443 straipsnio 7 dalis numato, kad šiame skyriuje nurodytas bylas teismas išnagrinėja ypatingąja teise, neatsižvelgdamas į tai, ar nagrinėjimo metu kyla ginčas dėl teisės. Atitinkamai ieškovas laikytinas pareiškėju, o atsakovai ir tretieji asmenys – suinteresuotais asmenimis šiame ypatingosios teisenos procese.

Pareiškimas netenkinamas.

16. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad 2019-10-09 pareiškėjo atlikti administracinio pastato, esančio K. Jankausko g. 21, Šiauliai, kurio unikalus Nr. 4400-4633-3526, kadastriniai matavimai ir parengta Nekilnojamojo turto kadastro duomenų byla, kurioje nurodyta, kad pastatas yra administracinės paskirties (79-88 b.l.). Pastatas ir daiktinės teisės į jį neįregistruoti. Pastatas yra žemės sklype, kuris kaip nekilnojamojo turto objektas nėra suformuotas, nekilnojamojo turto registre neregistruotas. Nuosavybės teisės į šį žemės sklypą neregistruotos.
17. Pareiškėjas prašo nustatyti juridinę reikšmę turintį faktą, kad pastatas adresu, K. Jankausko g. 21, Šiauliai, unikalus Nr. 4400-4600-3526, yra buvusio TSRS karinio dalinio 15512 teritorijoje ir teikia išvestinį reikalavimą, kad pastatas, esantis K. Jankausko g. 21, Šiauliai, nuosavybės teise Šiaulių miesto savivaldybei perėjo Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992-07-14 potvarkio Nr. 687P pagrindu, t.y. kaip turtas, esantis buvusio TSRS karinio dalinio 15512 teritorijoje.
18. Lietuvos Respublikos CPK 178 straipsnis numato, kad šalys turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių šio kodekso nustatyta tvarka nereikia įrodinėti.
19. Pareiškėjas teigia, kad nurodytas pastatas yra buvusio TSRS karinio dalinio Nr. 15512 teritorijoje, tačiau kartu nurodo, jog nėra jokių išlikusių oficialių duomenų apie šio karinio dalinio teritoriją ir vieninteliai duomenys, kuriais pareiškėjas grindžia tokius teiginius, yra Šiaulių miesto dalies žemėlapis nuotrauka su rankiniu būdu pažymėta teritorija, kuri, anot pareiškėjo, neoficialiais duomenimis ir buvo karinio dalinio teritorija. Pareiškėjas nenurodo aplinkybių, iš kur gauti neoficialūs duomenys, nepateikti teismui ir jokie gretutiniai įrodymai, leidžiantys numanyti bent preliminarą karinio dalinio teritoriją.
20. Byloje yra duomenų, kad netoliese esantis pastatas, adresu K. Jankausko g. 35, priskirtas buvusios karinės teritorijos pastatams (98 b.l.), tačiau tai neleidžia teismui spręsti dėl karinio dalinio ribų ir savaime nesuponuoja išvados, kad ir pastatas esantis K. Jankausko g. 21, Šiauliai, priklausė TSRS karinio dalinio teritorijai. 2019-12-16 elektroniniame laiške minima,

kad K. Jankausko g. 21 pastatas yra netoliese pastatų adresais K. Jankausko g. 25,35, Pakruojo g. 41, Šiauliai, kurie perduoti savivaldybės nuosavybėn minėto Lietuvos Respublikos Vyriausybės potvarkio pagrindu, tačiau nepateikti tai patvirtinantys duomenys, be to pastatas, esantis Pakruojo g. 41, Šiauliai, yra už paties pareiškėjo pareiškingame teismui nubrėžtų neoficialių karinio dalinio teritorijos ribų.

21. Taip pat papildomai atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas kelis kartus, o būtent 2018-05-02 (59 b.l.) ir 2019-11-05 (76 b.l.) kreipėsi į suinteresuotą asmenį - Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją dėl ginčo pastato perdavimo savivaldybei Lietuvos Respublikos valstybės turto perdavimo savivaldybių nuosavybėn įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 2 punkto pagrindu, kuris numato, kad savivaldybių nuosavybėn perduodamas turtas, kurį jos valdo patikėjimo teise: pastatai, jų dalys ir atskiros patalpos, kuriuose yra savivaldos institucijos arba kurie reikalingi savivaldybių funkcijoms atlikti, išskyrus pastatus ir patalpas, kuriuos nuomoja ar kitaip teisėtai naudoja valdžios ir valdymo institucijos bei jų padaliniai, teismai, kitos teisminės valdžios institucijos bei jų padaliniai, periodinių leidinių (laikraščių, žurnalų) leidyklų, periodinių leidinių redakcijų nuomojamas ar kitaip teisėtai naudojamas patalpas, politinių partijų ir politinių organizacijų nuomojamas ar kitaip teisėtai naudojamas patalpas. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija abu kartus teikė atsakymą, kad ginčo pastato perduoti pareiškėjui šio įstatymo pagrindu negali (74 b.l., 90 b.l.).
22. Matyti, kad kreipdamasis trečią kartą 2019-11-29 (92 b.l.) pareiškėjas tik tikslinančiuose susirašinėjimuose el. paštu (96 b.l.), nurodė, kad pastatas buvo kariniame miestelyje, t. y. tik trečiuoju kreipimusi pareiškėjas įvardijo kitą turto perdavimo savivaldybės nuosavybėn pagrindą, t.y. 1992-07-14 Lietuvos Respublikos vyriausybės potvarkio Nr. 687p pagrindą. Teismas sprendžia, kad pats pareiškėjas yra nenuoseklus savo pozicijoje, kokių pagrindų ginčo pastatas turėtų pereiti pareiškėjo nuosavybėn, ir sutinka su suinteresuotų asmenų argumentais, jog nėra jokio teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimų, nes statinys, į kurį pretenduoja pareiškėjas, yra valstybiniame žemės sklype, kuris kaip nekilnojamojo turto objektas taip pat nėra suformuotas ir Nekilnojamojo turto registre neįregistruotas. Be to Lietuvos Respublikos dėl SSRS karinių dalinių bei kitų karinių struktūrų neteisėtai valdomo turto ir sandorių Lietuvos Respublikos teritorijoje 1991 m. lapkričio 28 d įstatymo Nr. I-2051 2 straipsnis nustatė, kad visi pastatai, statiniai, įrenginiai kartu su priklausiniais, įrengimais ir inventoriumi, kitoks SSRS karinių dalinių, karinių įmonių ar su jų buvimu ir aptarnavimu susijusių SSRS organizacijų bei kitų struktūrų įgytas ar sukurtas turtas Lietuvos Respublikos teritorijoje yra Lietuvos Respublikos nuosavybė. Pagal 1964 m. CK 98 straipsnio 2 dalies galiojusios redakcijos nuostatas valstybei nuosavybės teise priklausė pagrindinės gamybos priemonės pramonėje, statyboje ir žemės ūkyje, transporto ir ryšių priemonės, bankai, valstybės įsteigtų prekybos, komunalinių ir kitokių įmonių turtas, pagrindinis miestų butų fondas, taip pat kitas turtas, būtinas valstybės uždaviniams įgyvendinti. 1964 m. CK 98⁷ straipsnyje buvo nurodyta, kad savivaldybių nuosavybėn turtas priskiriamas įstatymų nustatyta tvarka. 1964 m. CK 95, 97, 98, 99 straipsniai buvo pakeisti, be to, CK papildytas 95¹ ir 98² straipsniais, įtvirtinusiais antrąją viešosios nuosavybės teisės formą - savivaldybių turto perdavimo savivaldybėms tvarką. Galiojo prezumpcija, pagal kurią visi viešosios nuosavybės teisės objektai yra valstybės nuosavybė, jeigu neįrodyta, kad jie įstatymų nustatyta tvarka buvo perduoti savivaldybės nuosavybėn.
23. Remdamasis nurodytu teisiniu reglamentavimu bei suinteresuotų asmenų išsakytu pozicija bei jų išdėstytais argumentais, teismas konstatuoja, kad pareiškėjas nepateikė pakankamų ir vienareikšmiškų duomenų, leidžiančių spręsti apie buvusio TSRS karinio dalinio Nr. 15512 teritoriją Šiaulių mieste, jos ribas pagrindė tik formaliai, nurodydamas „neoficialius duomenis“ kaip šaltinį, tačiau šio šaltinio nepatikslindamas ir nedetalizuodamas, taip pat ir

bylos nagrinėjimo metu negauta jokių kitų patikimų duomenų apie sovietinio karinio dalinio teritoriją ir joje buvusių statinių kiekį. Todėl atmestinas pareiškėjo reikalavimas dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, t.y. kad pastatas, esantis K. Jankausko g. 21, Šiauliai, unikalus Nr. 4400-4633-3526, yra buvusio TSRS karinio dalinio Nr. 15512 teritorijoje.

24. Nesant pagrindo tenkinti šio pagrindinio reikalavimo dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, atmestini ir su tuo tiesiogiai susiję išvestiniai reikalavimai dėl ginčo pastato perėjimo pareiškėjo nuosavybėn Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992-07-14 potvarkio Nr. 687P pagrindu bei leidimo įregistruoti nuosavybės teises į šį pastatą teismo sprendimo pagrindu.
25. Šioje ypatingosios teisenos tvarka nagrinėjamojoje byloje patirtos bylinėjimosi išlaidos proceso dalyviams nepaskirstomos ir nepriteisiamos (CPK 443 str. 6 d.).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 259-260 straipsniais, 263 straipsniu, 270 straipsniu, 442 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 443 straipsniu, 444 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 448 straipsniu, teismas

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo Šiaulių miesto savivaldybės administracijos pareiškimą atmesti.

Sprendimas per 30 dienų nuo priėmimo apeliacine tvarka gali būti skundžiamas Šiaulių apygardos teismui, apeliacinį skundą paduodant Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmuose.

Teisėja

Alma Jurgelienė